

Sanitat i ensenyament, els pilars febles del sistema

Aquesta setmana ha estat el Cercle d'Economia qui ha advertit de l'imparable empobriment de Catalunya i del seu distanciament respecte a Europa. La nostra renda per càpita era l'any 2.000 un 20% superior a la mitjana europea i ara s'ha encongit a l'1%. Els ciutadans notem un estancament brutal del nostre nivell de vida. A tots ens perjudica aquest deteriorament dels serveis bàsics, cada cop més afectats per la manca de finançament: el transport públic, amb un servei de rodalies indigne d'un país desenvolupat; la sanitat, amb professionals mal pagats i llargues llistes d'espera, o l'ensenyament, amb una despesa per alumne un 11% inferior a Europa o amb una preocupant manca d'encaix entre l'oferta d'aprenentatge i la demanda de les empreses. La Cambra de Barcelona, en els seus indicadors de Progrés i Benestar, calculava que el dèficit anual d'inversió en la sanitat pública i privada era d'uns 5.450 milions d'euros anuals, que suposen un 2,2% del PIB català. Si anem a les persones, cada usuari de la sanitat presentava un dèficit anual d'inversió de 715 euros respecte a Europa, segons les dades del 2019.

La Covid va tensionar encara més el sistema i en va despullar totes les mancances. Aquest infrafinançament el notem dia a dia en el nostre tracte amb la sanitat. És només gràcies a la tasca sacrificada dels professionals que el sistema no col·lapsa. L'augment de l'esperança de vida és un altre repte per al sistema de salut, que ha de fer front a un envelliment progressiu de la població, però és també una oportunitat per a les empreses tecnològiques que es dediquen a la silver economy. Cal potenciar les start-ups de salut i els hubs tecnològics vinculats a la investigació sanitària, al sector agroalimentari i a la transferència amb les universitats.

L'ensenyament és un altre dels pilars febles del sistema. S'està augmentant la plantilla de docents, però sembla que això no cobrirà totes les necessitats ni elevarà el nivell de qualitat actual. Des de les cambres hem advertit repetidament que cal dedicar més recursos per trobar un millor encaix entre l'oferta i la demanda. El nostre mercat laboral no és capaç d'absorbir un jovent altament qualificat, per això tenim una elevada sobrequalificació universitària que acaba reduint el retorn social de la inversió pública en educació.

Les empreses i les entitats empresarials en general són cada cop més conscients d'aquests problemes. Estem denunciant la manca d'inversió i l'empobriment imparable del nostre país, exigint als nostres polítics que no amaguin la realitat i hi posin solucions reals. Les Cambres i les empreses estem treballant en el prestigi dels ensenyaments professionals i en l'expansió de l'FP Dual.

Amb la salut i l'educació ens juguem el nostre benestar i el nostre futur. No s'hi val a badar.

Jaume Fàbrega, president de la Cambra de Comerç de Girona i del Consell de Cambres Catalanes